

पापंकर्मकुरुगुरुवधाख्यं स्वार्थमिति पाठे ङुष्करपदादेवायमर्थो ज्ञेयः समुद्धृत्यार्थमिति पाठे तु क्रियाविशेषणमिदं सुहृद्भिः पार्थैश्च सहितं तथा स्यात्तथा युत्थ्यस्वेत्यर्थः अयमेव मूलपाठ इति भाति ॥ ७७ ॥ ७८ ॥
॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ राज्यमाक्रम्य मादृश इति शेषः ॥ ८५ ॥ अकर्मणा अयुद्धेन कथितेन स्वप्रशंसामात्रेण ॥ ८६ ॥ स्थानं स्थितिं तत्स्थानं राज्ययो रूद्धरणं पौरुषं पुरुषकर्मकुरु

द्रोणमासाद्य समरे ज्ञास्यसे हितमुत्तमं ॥ युद्ध्यस्व समुहं पापंकुरुकर्मसुदुष्करं ॥ ७७ ॥ शिखंडिनमथो ब्रूहि उलूकवचनान्मम ॥ स्त्रीतिमत्त्वामहाबाहुर्न हनिष्य
तिकौरवः ॥ ७८ ॥ गांगेयो धन्विनां श्रेष्ठो युध्येदानीं सुनिर्भयः ॥ कुरुकर्मरणे यत्तः पश्यामः पौरुषं तव ॥ ८१ ॥ एवमुक्त्वा ततो राजा प्रहस्यो लूकमब्रवीत् ॥ धनं ज
यं पुनर्ब्रूहि वासुदेवस्य शृण्वतः ॥ ८० ॥ अस्मान्वा त्वं पराजित्य प्रशाधि पृथिवीमिमां ॥ अथवा निर्जितोऽस्माभीरणे वीरशयिष्यसि ॥ ८१ ॥ राष्ट्रान्निर्वासनक्लेशं
वनवासं च पांडव ॥ रुष्णायाश्च परिक्लेशं संस्मरन्पुरुषो भव ॥ ८२ ॥ यदर्थं क्षत्रियासूते सर्वं तदिदमागतं ॥ बलं वीर्यं च शौर्यं च परं चाप्यस्त्रलाघवं ॥ ८३ ॥ पौरुषं
दर्शयन् युद्धे कोपस्य कुरु निष्कृतिं ॥ परिक्लिष्टस्य दीनस्य दीर्घकालोपितस्य च ॥ हृदयं कस्य न स्फोटैर्द्वैश्वर्याद्भूषितस्य च ॥ ८४ ॥ कुले जातस्य शूरस्य परवित्तेष्वगृ
ध्यतः ॥ आस्थितं राज्यमाक्रम्य कोपं कस्य न दीपयेत् ॥ ८५ ॥ यत्तदुक्तं महद्वाक्यं कर्मणा तद्विभाव्यतां ॥ अकर्मणा कथितेन संतः कुपुरुषं विदुः ॥ ८६ ॥ अमित्रा
णां वशे स्थानं राज्यं च पुनरुद्धर ॥ द्वावर्थौ युद्धकामस्य तस्मात्तत्कुरु पौरुषं ॥ ८७ ॥ पराजितोऽसि यूतेन रुष्णा चानायिता सभां ॥ शक्यो मर्षो मनुष्येण कर्तुं पुरुषमा
निना ॥ ८८ ॥ द्वादशैव तु वर्षाणि वने धिषण्या द्विवासितः ॥ संवत्सरं विराटस्य दास्य मास्थाय चोपितः ॥ ८९ ॥ राष्ट्रान्निर्वासनक्लेशं वनवासं च पांडव ॥ रुष्णाया
श्च परिक्लेशं संस्मरन्पुरुषो भव ॥ ९० ॥ अप्रियाणां च वचनं प्रब्रुवत्सु पुनः पुनः ॥ अमर्षं दर्शयस्व त्वममर्षोऽप्येव पौरुषं ॥ ९१ ॥ क्रोधो बलं तथा वीर्यं ज्ञानयोगोऽस्त्रला
घवं ॥ इह ते दृश्यतां पार्थ युद्ध्यस्व पुरुषो भव ॥ ९२ ॥ लोहाभिसारो निर्वृत्तः कुरु क्षेत्रमकर्दमं ॥ पुष्टास्तेऽश्वाभृता योधाः श्वो युद्ध्यस्व सकेशवः ॥ ९३ ॥ असमाग
म्यभीष्मेण संयुगे किं विकल्पसे ॥ आरुरुक्षुर्यथा मंदः पर्वतं गंधमादनं ॥ ९४ ॥ एवं कथ्यसि कौंतेय अकथ्यन्पुरुषो भव ॥ सूतपुत्रं सुदुर्धर्षं शल्यं च बलिनां वरं ॥
॥ ९५ ॥ द्रोणं च बलिनां श्रेष्ठं शचीपति समं युधि ॥ अजित्वा संयुगे पार्थ राज्यं कथमिहेच्छसि ॥ ९६ ॥ ब्राह्मेधनुषि चाचार्यवेदयोरंतं गद्वयोः ॥ युधिधुर्यमविक्षो
भ्यमनीकचरमच्युतं ॥ ९७ ॥

॥ ८७ ॥ ८८ ॥ धिषण्यात् गृहात् ॥ ८९ ॥ ९० ॥ अप्रियाणां शत्रूणां वक्तुं योग्यं वचनं गौर्गोः न संति पतयो भद्रेष्वंठतिला एते इत्यादिकं प्रब्रुवत्सु दुःशासनादिषु अ
मर्षकोपं दर्शय ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ लोहाभिसारः शस्त्राणां नीराजनादिकं तेषु मंत्रेण देवतावाहनादिकं च अकर्दममिति युद्धयोग्यत्वं भूमेरुक्तं ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ वेदयोः श्रुतिधनुर्वेदयोः अंतं गंपारं ॥ ९७ ॥